

Kore
ilâvesi

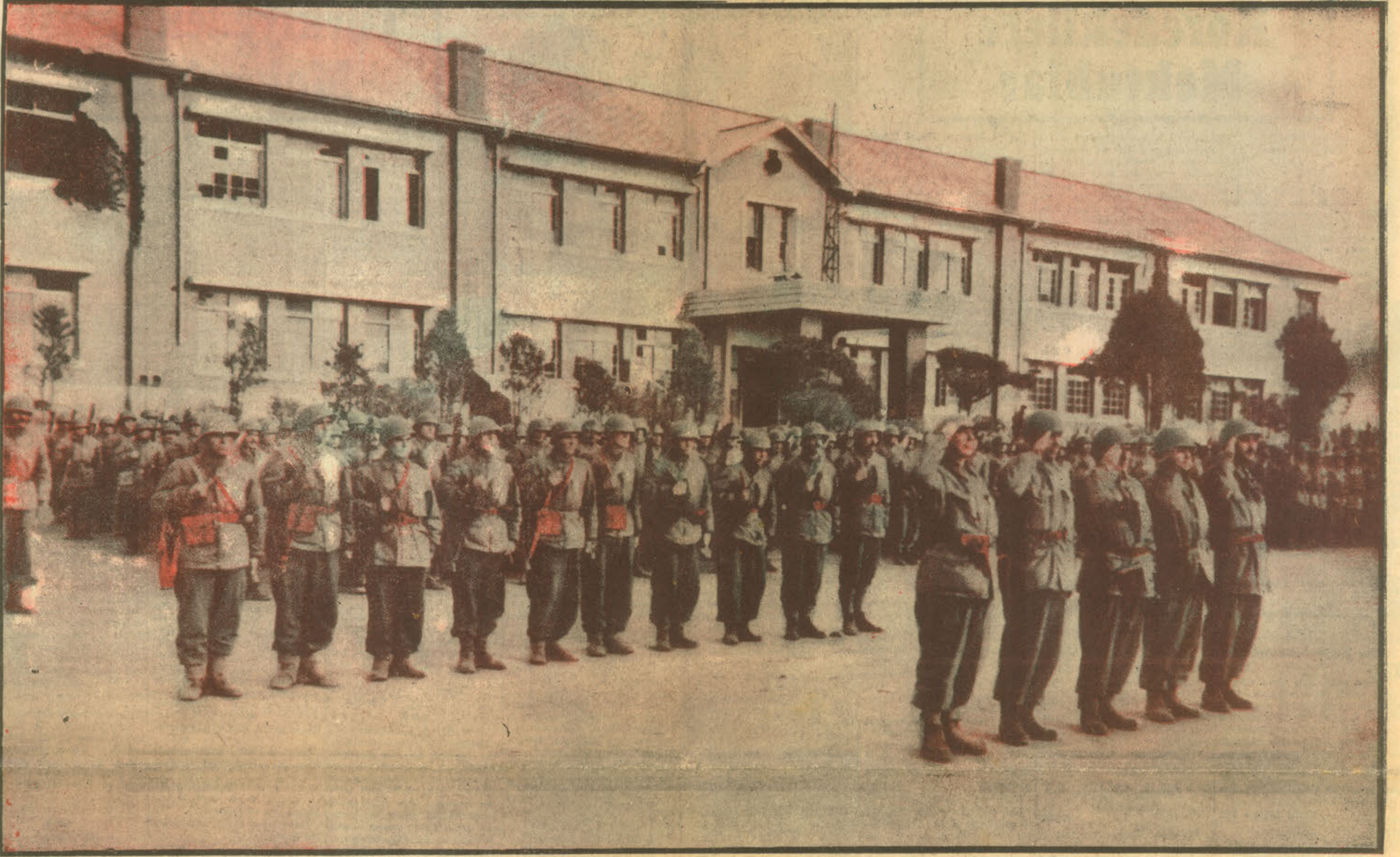
Cumhuriyet

Para ile
ayrıca
satılmaz

27 nci Yıl Sayı : 9478

KURUCUSU: YUNUS NADİ
Telgraf ve mektub adresi: Cumhuriyet, İstanbul — Posta Kutusu: İstanbul No. 246
Telefonlar: Umumi Santral Numarası: 24298. Yayı İşleri: 24299, Matbaa: 24290

Pazar 24 Aralık 1950

8 inci Ordu Komutanı General Walker tarafından kendilerine madalya takılan er, gedikli ve subaylarımız törende istiklâl marşını dinliyorlar

8inci Ordu Komutanı Gnrl. Walker'ı dinleyiniz!

«Türk Tugayı kahramanlık sembolüdür. Düşman çok üstün bir kuvvetle karşımızda belirdiği ve onun önünden çekilmek zorunda kaldığımız zaman Türkleri muharebeye soktum. Eğer elimin altında Türk Birliği mevcut olmasaydı bugün bütün Amerikan kıtaları imha edilmiş bulunacaklardı»

Kore harp muhabirimiz Faruk Fenik yazıyor

Korede bir yer — MacArthur karargahına gelen ordu raporunda General Walker imzasıyla şu cümleler okunuyordu:

«Türk tugayı başlangıçtan itibaren düşmanın üstün kuvvetlerle yaptığı taarruzları durdurarak hayati ehemmiyeti haiz olan ordunun çevrilmesine mâni olmuştur.»

Türk tugayı kendisine sayıca çok üstün olan düşmanın taarruzlarına ve kısıtlı teebbüslerine karşı fevkalâde cesurane muharebe etmiş ve bazı yerlerde süngü kullanmıştır.»

General Walker bir beyanatında da şöyle demiştir:

«— Türk askeri Koreye geldiği zaman komutanlarının ve onların gözlerine baktım. Bu gözlerde gördüğüm mana beni cidden sevindirdi. Çünkü bu gözlerde Türklerin ötedenberi meşhur olan muharebe ruhunu gördüm.»

Türk tugayı kahramanlık sembolüdür. Düşman çok üstün bir kuvvetle karşımızda belirdiği ve onun önünden çekilmek zorunda kaldığımız zaman Türkleri muharebeye soktum.

Türklerin kahramanlığı sayesinde birliklerimiz çekilme imkânını sağladılar. Türk Birliği olmasaydı bütün Amerikan kıtaları imha oluncaklardı.»

Türkler harbe girdi gireli bütün dünya tarafından söylenen bu söz bizzat General Walker tarafından da teyid ediliyordu.

General, muharebe eden kahramanları anlatırken:

«— Onlar kahramanca çarpıştılar. Kan döktiler, ve muharebe meydanlarında şerefle öldüler. Onların bu kahramanlığı bütün dünyada takdirle yâdediliyor. Bütün Birleşmiş Milletler namına, Türklerin Korede şu ana kadar yaptıklarını takdirle anıyor ve Türk Birliğine

yaptığı hizmetten dolayı teşekkür ediyorum.»

General Walker tundan sonra harp durumuna temas ederek şunları söylemiştir:

«— Doğuda bulunan kuvvetlerimizin durumu dolayısıyla, geçici olarak bir kısım arazi parçasını düşmana terke ve daha geride bir yerde savunmak zorunda kaldık.

Bu savunma muvakkat bir zamanı mahsustur. 8 inci ordu mağlûb olmamıştır. Bu ordu mağlûb ve imha edilemeyecektir. İşte şimdi General Walker'ın dediği mevzilerde savunma siparişleri

icab ederse daha gerilere çekilerek savunacak ve zamanında tekrar taarruz ederek onları imha edeceğiz.»

Meydanlık savunmayı hiç sevmiyordum! Taarruz diye içi gidiyor ama, ne yaparsın? Bu sefer savunma bekliyoruz. Ah bir gelse...

Türk Birliğine gene en mühim mevki verildi. Bütün Birleşmiş Milletler ordularının belkemiğini biz müdafaa edeceğiz. Düşmanı bekliyoruz. Ah bir gelse...

Gafil avlanışımızın cezasını bu sefer vereceğiz. Subaylar konuşuyorlar. Kulak misafiriyim... — Artık gelemez... Uzaktan so-nrak.

Ona: «Bu kesimde Türkler Brigades -Türk Birliği var» diyecekler. Hemen toz toz istan edecek. Kunuri'de yediği süngünün acısını unutmamıştır. Orada bir bin doğradık. Buraya gelirse, bir on bin doğrayacağız! Şehidimizin kanının intikamı var. Onu düşmanın az kasma bırakmıyacağız! Göğüslerin-

de şimdi madalya taşıyanlar, Ali Akpaşan, Salâhaddin Tokbaş, İrfan Cil Kunuri'de çok şeyler yaptılar. Onların süngülerle Türk tarihine yazdıkları zaferi düşman çok iyi biliyor. Mümtaz Akkay, Mustafa Çakılı, Hüseyin Yükseli herhalde unutmamışlardır.

Düşman onları, göğüslerindeki madalyalardan değil, süngülerinden tanıyacak! Ve onun için bir daha bu kesimlere pek uğramıyacak. Çünkü burada Kunuri gibi bir arazi parçası ve kalıplaşmış dövüşceği sarp dağlıklar yok.

Hasan Yamak, Kemal Erat, Yakub Güney, Ali Akbaş bu sefer göğüslerine birer madalya daha takacaklar.

Onların madalyalarını seyrederken gözlerim doldu. Madalyasız 8-jen şehidlerimiz de var.

Korenin dört bucağında sahra hastanelerinde madalyasız yatan gazilerimiz mevcud.

Fakat ne ehemmiyeti var? Onların hepsi madalyalı... Bütün Türk Birliğinin göğsünde Türk milletinin sevgi madalyaları asılı...

Hepsini gözümler gibi seviyoruz. Hepsini Türk şerefi sağladılar... Onları bu millet unutmayacak.

Bundan daha kutsal bir madalya olabilir mi? Göğsüne al kanile madalyasını takan yüzbaş Kaya Aldoğanı Türk tarihi unutulabilir mi?

Mezarı dahi belli olmayan yüzbaş — Arkas: Sa. 3, Sü. 7 de —

General Walker kahraman erlerimizden Ali Aktaşın madalyasını takarken

Enleri hatlarda cıp içinde çalışan bir telsizcimiz cephe vaziyetini bildirirken

Telsizcilerimizden diğer bir grup cihazlarını hazırlarken

Heyyy... gidi Kore'de şahı-lar yaratan arslan heyyy... Sen şimdi vatanından uzak fakat dünya vatanına yakınsın ve onun idealinin ateşinde bir Jandark gibi yansyorsun.

Bu arada, seni düşünürken atalarını düşünmemek, atalarını ya-dederken seni hatırlamak ne

mümkün... Sen ve onlar birbirleri-nizden ayrılmaz birer evlâd ve ba-basınız. Birinizi düşünürken öbürü aklı gelir ve ruha siner. Öbürünü düşünürken, beri yandaki aklın sathına çıkar ve ruhun derinlikle-rinde şahlanır. Bunlar her zaman ve her yerde birbirlerinin yolların-dan ayrılmıyan, maddi varlıkları

Millet konuşuyor Kore'deki Arslana

Yazan: Kur. Bnb.

RIZA ERSEVEN

Kara Harb Akademisi Kurmay Başkan vekili

Kore için şüirler

KORE MARŞI

Ölelim ruhunu serhadde veren Mehmed için;
Her yiğit çehrede parlar yetişen bir Timuçin,
Her düşen Türke mukabil bini bekler geride.
«Beğ» i biz böyle kuşattık, ayak attık «Girid» e,
Türkü yıldırma, ezelden, ne yakın dev, ne de Çin!

Vuralım ceddimizin kinine tekrar perçin
Ki alınsın öcü, ön safta ölen her gencin.
Din-ü-Devlet için ölmekse gerek Manchuride:
Ölelim!

O yiğitler -ki senin, ey vatanım, öz incim-
Gittiler öyle beyabâne ki geçmez in, cin
Sanyorken oradaymış meğer it mahşeri de!
Aña, evlâdi emânet ederek hep beride,
Gidelim, sancağı teslim alalım, millet için
Ölelim!

EDİB AYEL

tecezi kabul etmez, vefakâr ve cefakâr iki sevgili ve meziyetler meş'alesi nur ilâhıdır. Tarihe böyle gelmiş ve böyle giderler...

Sen, hürriyet, adalet çocuğu ve yerinde bir harb ilâhısın;
Sen, fazilet membaı, kahraman-lıklar ve feragatler mucidisin;
Sen, cengâverlik mabudlarına, mabedleri önünde göta göz yağları döküren bir nedretsin;

Sen, hem çok uysal ve hem de çok cana yakınsın; Hem bir kaplan gibi yurtici ve hem de çok bir aslan kadar da merhametlisin;
Sen, insanlık idealinin gerçekleştirmeye azmini, pâk ve temiz sinende koruyan bir mabudsun;

Sen, hem nur, hem de nâr kay-nağsın. Her iyiliğe nurun ve her kötülüğe haksızlığa nârıyla karşı-lık verirsin.

Senin bu fevzîlî tanburana bütün bir beşer, sonuz, minnet ve şük-ran hisleriyle, sevgi, saygı ve takdir mîrablarıyla vurmaktadır.
Bugün, bütün dünya, bütün hür insanlık ve hattâ düşman âlemi bile, seni mübareklik rütbesinin en yüksek katında görüyorlar.

Hürriyetleri çalınmamış cemiyetler insanlık uğruna hizmetini dillerinde, kalb ve hislerinde yaşı-tyorlar. Hürriyetleri çalınmış cemiyetler ise, için için seni takdir ve tebelle ediyorlar. Çünkü, senin bu hareketlerin onlara bağışız mesud günlerinin ümid iğni ver-mektedir. Senin kanınla yazdığıñ destanların tarihe ebedî yadigar kalacak nüshaları beyaz altınla ya-zılacaktır. Bütün dünya ve onun

herkesi senden bahsediyorlar. De-den Plevne müdafii Büyük Serda-ırın hayali Kore kubbesinin alâmi gemasında beliyor. O, alını pâk ve dik, ruhu huzur içinde seni temaşa

eyliyor. Ve seninle iftihar ederken ruhuna kuvvet veriyor. İşte, sen bu ilhamlarıdır ki yeni Plevne yarmaları yaratıyorsun...

Ey mübarek Kore Arslanı... De-

delerinin nimetlerinin var olduğu, hayallerle nefeslerinin dolduğu o kardeş ülkeler, hür insanlığın müs-terek bir inancı için çarpıştıkları müsterek serhadlere, şeref ve şan göttürdün.

Hürriyet ve saadeti sağtın... Bun-larla bütün cihanın ve bütün in-sanlığın kalblerini tesbir ve fethet-tirdin. Sizler, orada en mukaddes bir ülkü için savaşıyorsunuz. Bu da; müsterek ve âdil bir beşerle, onlara lâzık bir âlem yaratmak ülküsü. Buna, Tanrının onayladığı çok necib ve alvi bir dava derler. Bu dava, ne ehlihaliblerin davası; ne milliyetçiliğin egoizm davası ve ne de barbarlığın davası... Bu da, barbarlıkla egoizmi ihya etmek isteyenlere karşı açılan müsterek ve hür dünyanın davasıdır. Bu da, v, barbarlıkla egoizmi ihya etmek isteyenlere karşı açılan müsterek ve hür dünyanın davasıdır. Bu da, v, barbarlıkla egoizmi ihya etmek isteyenlere karşı açılan müsterek ve hür dünyanın davasıdır.

Yeni cephenin en ön saflarında bulunan subaylarımız

İçin bütün dünyada, size karşı du-yulan hayranlık, minnettarlık ve şükran hislerini hissetmemek müm-kün olamıyor!

Büyük insan!...

Seni hissetmek için, bir Ata ve Türk;

Seni tasvir etmek için, emsalsiz bir kalem sahibi;

Seni heykel ve resimle anlatmak için, en yüksek değerli bir heykel-traş veya ressam olmak gerekir;

Seni vefa ile süslemek için, meziyetlerin toplamına ermiş bir anne, tezyin etmek için de, cefakâr bir sevgili olmak ister;

Seni takdis etmek için, tek ve son Muhammed;

Seni tebelle için, ancak Allahın adaleti kâfi gelebilir...

Eyy, Kore Ceylânı;
Sana ne yazsam seni tasvir ede-mem. Nasıl yazsam seni çizemem. Ne yazsam hakkını ödeyemem. Se-ni yazmak için ne bir kalem, ne bir muhayyile ve ne de zengin bir lisan var ortada. Her şey seni tas-virde acz hummaları geçirir. Seni anlatacak tarihin cüdlarını, sarı al-tınla değil, beyaz altınla çizmeğe kalkışsak, gene, çizgilerinin ber-raklığını anlatmış olamayız.

Sana bütün bir millet ve bütün bir beşer cedlerinde beraber min-nettar. Koca Şehid, huzurla rot meşgul makberinde. Koca Gazi, sıhhat bul kahramanlık yatağında; geride kalan ve gene ondan olan kahraman sen, öcü ile kal ol ota-ğında...

8 inci Ordu Komutanı Gnrl. Walker'i dinleyiniz

— Bastaralı 1 inci sahifede — başı Ahmed Tunçer Türküklüğün kal-bini peşinden bir madalya gibi sü-rüklüdi.

Teğmen Hasan Güpna, Hüseyin Koşucu, Tahir Ün bu vatana kan-larile zaferler yazmadılar mı? On-lar olmasaydı, onlar «Allah Allah» diye bağırarak en ön siperlerden fırlayıp düşmanı boğazlamasalar- Bu madalyalar takılabilir miydi?

Yüzbaşı Resid Meteyi, Esad Öz-tüzünü unutabilir miyiz? Onlar a-taları gibi çarpıştılar. Şerefle öldü-ler.

Onların göğüslerinde 20 mily-on gözyaşlarıyla ördüğü madalyalar dizili...

Yüzbaşı Kamil hâlâ gözünün 6-nünde... Cepheye hareketten bir saat önce emir almak için yarıbayın yanına gelmiş ve selâm durmuştu. Onun selâmında bütün Türk

milletinin kahramanlığı okunuyor-du. Enrini aldı, gitti ve şerefle öl-dü... Onu hatırladıkça gözlerim doluyor.

Kahramanlık timsali idi... Nur içinde yatsın... Hepsini ayrı ayrı tanımıştım. Üsteğmen Şerif Yavuz, teğmen Osman Kuralpı, Nedim Tugaltayı görmüş ve hayran olmuştum.

Şimdi onlar kanlarile bize zafer-ler yazarak kayboldular. Bütün tarih boyunca Türkük için çarpışıp şehid olanların yanlarına gittiler.

Ruhları şâd olsun! Onlar bu mil-let hiç bir zaman unutmuyacak... Kardeşleri intikamlarını almak için hududda nöbet bekliyor.

İntikam alınacak günler çok ya-kın... Müstarih olsunlar... Farek FENİK

Yıldız madalyası ile taltit edilen kahramanları muz merasimden sonra Alay, Sancağını etrafında

Kahramanlarımız cephede karlar içindeki yeni siperlerinde

Türk muhafızları tarafından yakalanarak kampa götürülen muhacirler (bunlar içinde bir hayli komünist vardır)

Türk ve Amerikan subayları müşterek hareket esnasında

General Tahsin Yazıcı, cephede siperleri geziyor

Harb hazırlıkları ikmal edilmiş kahramanlar cepheye hareketlerinden önce

Cephede siper içinde Korenin meşhur pirincile pişirilen pilâv

General Tahsin Yazıcı, ara ile kahramanları cepheye uğurlarken

Kahramanlar cephede yeni mevzilerine girmeye giderlerken

Kahramanlardan bir grup yeniden savaşa girmenin neşesi içinde

Komutana hareket hakkında harita üzerinde izahat verilirken